

1035. *Τολμάω. Sustineo. Volo.* sensu paullo reconditiore; ut in Eurip. Suppl. 882. ubi Marklandus confert Soph. Electr.

1050. οὔτε γὰρ σὺ τὰμ' ἔπη Τολμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους. Adde Eurip. Hippol. 481. Τόλμα δ' ἐρῶσα. Cf. Alcest. 1120. Sappho ap. Longin. II. T. 11. Ἄλλὰ πᾶν τολματόν.

1036. *Πρός. Secundum. Angl. in consideration of.* Eurip. Hipp. 698. 872. ed. Monk. Iph. A. 1343. Hel. 328. Sophocl. El. 155. Thucyd. I. 140. IV. 39.

1037. Morellus et Butlerus, post M. Apostol. XV. 58. et Gattaker. in M. Antonin. IV. p. 177, 2. ita vertunt; "Tu mihi, velut fluctus, molestus es persuadendo." Melior, credo, interpretatio vulgata; "Frustra me ut fluctum sollicitas, suadere conatus." Optima vero Ehnslieii, "Molestus es, frustra me velut fluctum suadere conatus." interpungit scilicet post ὀχλεῖς, cui omnino assentior: vide eum ad Sophocl. Oed. T. 445.

1039. * *Θηλύνους. Muliebri animo.*

1040. *Λιπαρέω.* vide supra 529.

1041. *Γυναικόμιμος. Feminam imitatus.* Euripides in Antiope, Valcken. Diatr. p. 75. γυναικομίμῳ μορφώματι. Sophocles apud Clem. Alex. Paedag. III. p. 286. Γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

Ibid. Ὑπτίασμα. Sublatio. ab ὕπτιος *supinus.* Horat. *Coelo SUPINAS si tuleris manus.* Cf. Virgil. Aen. III. 176. IV. 205. Auctor nescio quis apud Suid. v. Ὑπτιος. Προθυμία τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους.

1043. *Ἔουκα.* Cf. Suppl. 906. Eumen. 898. Choeph. 920. Sophocl. Ajac. 1239. Eurip. Hecub. 807. Orest. 758. et alibi.

1044. *Τέγγω. Madefacio. Mollio,* metaphoricè. Timaeus et Suidas. *Τέγγεσθαι.* εἶπειν, ἐνδιδόναι. Eurip. Hippol. 303. οὔτε γὰρ τότε Λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε, νῦν τ' οὐ πείθεται. Hinc ἀτεγκτος *inimisericors,* idem ac ἀτεράμων vel ἀτέραμνος. Phrynichus MS. apud Ruhnken. ad Timaeum p. 248. *Ἀτεγκτος παρηγορήμασιν.* *Ἀισχύλος.* δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶ ἐχρήσατο ἔθει. sic enim interpungendum videtur. Sed omnino consulenda Ruhnkenii nota, cujus exemplis adjici potest Meleager Anthol. VII. 9. Brunckii Anal. I. pp. 27. et 29. Aelian. ap. Suid. v. *Ἀτεγκτος.* Οἰκτόν γε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβαλοῦσα, ὡς καὶ πάντας τοὺς ἀτέγκτους τε καὶ ἀτεράμονας τέγγαι.

1045. *Στόμιον. Luratum.* Eurip. Hipp. 1223. αἱ δ', ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις, ubi vid. Valcken. Plato Phaedr. p. 254. D. καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας, καὶ ἐντείνας τὴν κέρον, ἐνδακῶν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει.